

TOMORROW
IS HUMOURLESS

SMBA

Tomorrow is Humourless - Marijn van Kreijl

21 September - 2 November 2008

Opening: 20 September, 5 - 7 p.m.

COLOR BY WORD – so read the all-capitals instructions to the viewer of Marijn van Kreijl's drawing *Untitled (To the Heart of Our Existence)* (2006). Under the letters, simplistic forms of an apple, a bowl, a cup and a spoon are drawn in the rudimentary style of a color by numbers picture. The whole drawing is divided by bold lines into different sized areas, each containing a word that represents a color. The code is written under the drawing and reads: **TO=BLUE, THE=GREEN, HEART=ORANGE, OF=PINK, OUR=RED, EXISTENCE=YELLOW**. This encourages viewers to imagine the colors, they must fill in the empty spaces with their mind's eye. The drawing is exceptionally intriguing since it provokes reflection on the relation between words, images and the mind.

This relation has been discussed by prominent thinkers ranging from classical philosophers like Plato to contemporary academics like W. J. T. Mitchell. In his book *Iconology* (1986), Mitchell traces the most famous arguments for the superiority of words over images and vice versa. This leads him to the conclusion that:

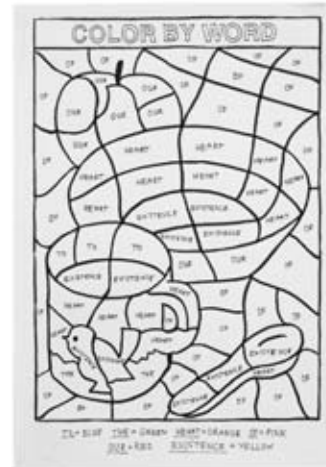
The history of culture is in part the story of a protracted struggle for dominance between pictorial and linguistic signs, each claiming for itself certain proprietary rights on a 'nature' to which only it has access. At some moments this struggle seems to settle into a relationship of free exchange along open borders; at other times (as in Lessings's *Laocoon*) the borders are closed and a separate peace is declared. (p. 43)

The political struggle concerning the territories of words and images takes place in theoretical discourses, where

Tomorrow is Humourless - Marijn van Kreijl

21 september – 2 november 2008

Opening: 20 september, 17 – 19 uur

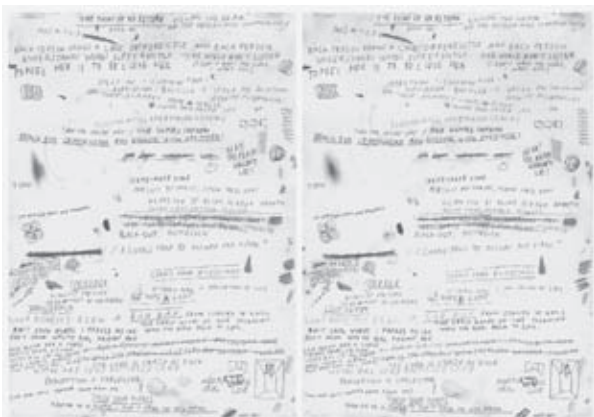

Untitled (To the Heart of Our Existence), 2006

Courtesy: Collection Mariano Pichler, Milan

COLOR BY WORD – zo richten zich de, in hoofdletters uitgevoerde, instructies aan de toeschouwer van Marijn van Kreijl's tekening *Untitled (To the Heart of Our Existence)* (2006). Onder de letters zijn simpele vormen van een appel, een schotel, een kop en een lepel te zien, die allemaal getekend zijn in de rudimentaire stijl van een kleurplaat. De hele tekening is door middel van vette lijnen onderverdeeld in vlakken van verschillende formaten. In ieder vlak is een woord geschreven dat een kleur representeert. Onder de tekening staat de code, waardoor de beschouwer kan lezen welke kleur bij welk vlak hoort:

particular arguments are used to serve diverse interests and powers. In his book, Mitchell reveals which interests and powers have served in a number of generic case studies. Mitchell's point of departure is that poetry and painting are "radically different modes of representation," but he argues against the constant iteration of corresponding oppositions such as nature and culture or space and time that have regularly been related to either words or images (p. 44).

Untitled (These Sour Times) # 1, # 2, 2006-2007
 Courtesy: Collection DEKA Bank, Frankfurt

Van Kreij follows Mitchell's suggestion by confidently ignoring any opposition between the expressive power of words and images. In his work, words, colors, and forms are combined in an interplay of signs. His publication *O Let It Be* (2008), is an example of this. For instance, the work *Untitled (These Sour Times) #1, #2* (2006-2007), consisting of two A4 drawings, is composed of overlapping, layered meanings conveyed in written words and drawing-marks of

TO=BLUE, THE=GREEN, HEART=ORANGE, OF=PINK, OUR=RED, EXISTENCE=YELLOW. Zo wordt de toeschouwer gestimuleerd om zich een beeld van de kleuren te vormen en de lege plekken door het gebruik van zijn voorstellingsvermogen in te vullen. De tekening is bijzonder intrigerend omdat hij aanzet tot reflectie over de relatie tussen woord, beeld en het verstand.

Prominente denkers hebben aandacht besteed aan deze relatie, van klassieke filosofen als Plato tot hedendaagse academici zoals W. J. T. Mitchell. In zijn boek *Iconology* (1986), traceert Mitchell de bekendste argumenten wat betreft de superioriteit van woorden ten opzichte van beelden en vice versa. Zo komt hij tot de volgende conclusie:

The history of culture is in part the story of a protracted struggle for dominance between pictorial and linguistic signs, each claiming for itself certain proprietary rights on a 'nature' to which only it has access. At some moments this struggle seems to settle into a relationship of free exchange along open borders; at other times (as in Lessings's *Laocoon*) the borders are closed and a separate peace is declared. (p. 43)

De politieke strijd aangaande de territoria van enerzijds woorden en anderzijds beelden wordt veelal uitgevochten in een theoretisch debat, waarbij de gebruikte argumenten vaak in dienst staan van uiteenlopende belangen en machtsposities. Mitchells boek laat zien welke belangen en machtsstructuren ten grondslag liggen aan de hand van een aantal voorbeeldstudies. Zijn uitgangspunt daarbij is dat poëzie en schilderkunst "totaal verschillende vormen van representatie zijn," maar hij keert zich tegen standpunten, die steeds weer opnieuw tegenstellingen als natuur en cultuur of ruimte en tijd koppelt aan woorden, dan wel beelden (p. 44).

Net als Mitchell, negeert Van Kreij bewust iedere oppositie tussen de expressieve kracht van woorden en beelden.

relatively undefined forms. Phrases such as – DON'T KNOW WHERE I PARKED MY CAR, DON'T KNOW WHO MY REAL FRIENDS ARE – appear next to lines of ballpoint spirals or watercolor splotches. The nervous expression of the words is conveyed through a plethora of squiggles that appear to have been carelessly made, the result of phone call doodling. Some of the sentences seem to come right out of pop songs, an impression enhanced by band names such as BEACH BOYS and LEMONHEADS written in bold characters. As if to emphasize its importance and meaningfulness, Van Kreijl precisely copies the writing and drawings onto a second sheet. He calls the strategy of copying his own work 'doubling,' and the results 'doubled drawings.'

The copying process plays a central role in Van Kreijl's work. This is apparent in his manifold use of copying devices and strategies such as scanners, photocopy machines, photography, re-enactment, ready-mades and quotations. One of his ready-mades, *Untitled* (2006), a halftone gradation, comes directly from a laser printer. Yet, sometimes his drawings only seem to have been made by printers or photocopy machines, whereas they have actually been meticulously drawn by the artist's hand with a ballpoint pen, or pencil, as in *Untitled* (2007), where little dots form a halftone 'monochrome.' When copying, Van Kreijl consciously plays with the original formats and copies often become either enlargements or reductions. This change in scale is a concomitant feature of several representations that customarily go unnoticed in daily life. In *SMBA*, this aspect of the artist's work is emphasized and illustrated by Van Kreijl's wall painting and drawings of enlarged envelopes and a French fry-bag: *Untitled* (*Frietzak compositie*) (2008).

The power of his work lies in its representation of an anti-authoritarian, sometimes slightly anarchistic, view of the world in which visual and verbal forms of expression, and conventional categories of possession such as yours and mine, are in "free exchange" (p. 43). Van Kreijl's work

In zijn werk combineert hij woorden, kleuren en vormen, als een samenspel van tekens. De publicatie *Marijn van Kreijl - O Let It Be* (2008) is daarvan een goed voorbeeld. Hierin vindt men ondermeer het werk *Untitled (These Sour Times) #1, #2* (2006-2007), bestaande uit twee tekeningen op A4 formaat. De tekeningen zijn samengesteld uit elkaar overlappende, gelaagde betekenissen die worden uitgedrukt in geschreven woorden en getekende markeringen van relatief ongedefinieerde vormen. Zinnen zoals – DON'T KNOW WHERE I PARKED MY CAR, DON'T KNOW WHO MY REAL FRIENDS ARE – staan naast met ballpoint getekende spiralen en vlekken van waterverf. De nerveuze expressie van de woorden wordt kracht bijgezet door een overvloed aan krioelende lijnen die achteloos lijken te zijn gemaakt, zoals het gekrabbel tijdens een telefoongesprek. Enkele zinnen lijken direct overgenomen van popsongs, een indruk die versterkt wordt doordat bandnamen zoals BEACH BOYS en LEMONHEADS met vette letters op het papier zijn geschreven. Als om hun belang en betekenis te benadrukken kopieert Van Kreijl de schrijfsels en tekeningen nauwkeurig op een tweede vel. De strategie van het kopiëren van zijn eigen werk noemt hij 'verdubbelen,' de resultaten zijn 'dubbele tekeningen.'

Het kopieerproces speelt een centrale rol in Van Kreijl's werk. Dat wordt duidelijk in zijn veelzijdig gebruik van kopieermethodes en middelen zoals scanners, kopieermachines, fotografie, re-enactments, ready-mades en citaten. Een van zijn ready-mades, *Untitled* (2006), een 'rasterverloop', komt direct uit een laserprinter. Soms lijken zijn tekeningen echter alleen door een machine vervaardigd te zijn hoewel ze in feite nauwgezet door de kunstenaar met de hand getekend zijn met ballpoint of potlood zoals bij *Untitled* (2007), waarop kleine puntjes doen denken aan een halftoon raster. Als Van Kreijl kopieert speelt hij meestal welbewust met de formaten van de originelen en worden de kopieën vaak vergrotingen of verkleiningen. Deze schaalverandering

turns on his appropriation of pictorial and linguistic signs, which he employs to produce fresh, witty, and fascinating work that occasionally skates waywardly over the thin ice between appropriation and what might, strictly speaking, be called plagiarism. Yet, his (re)use of words or forms that other artists (be they writers, poets, musicians, or what have you) have already formulated or worked with in the past, is always a creative (re)statement rather than an act of plagiarism. Van Kreij once said that he cannot always tell exactly whether the quotes he has scribbled on some slip of paper or the other are his own or if he has heard them in a pop song, say, in the supermarket. Viewed in this light, his work responds to the banality of the quotidian and the instability of meaning, and often does so with a wink.

Self-Portrait as Fountain (After Bruce Nauman), 2007
 Courtesy: ZINGERpresents, Amsterdam

This point is illustrated by van Kreij's *Self-Portrait as Fountain (After Bruce Nauman)* (2007), which depicts a re-enactment of Nauman's staged photograph in which he

zorgt ervoor dat allerlei aspecten die in het dagelijks leven onopgemerkt blijven, benadrukt worden. In SMBA wordt dit aspect van het werk van de kunstenaar geïllustreerd door Van Kreij's tekeningen van uitgevergrote enveloppen en de muurschildering van het patroon van een patatzak: *Untitled (Frietzak compositie)* (2008).

De kracht van Van Kreij's werk ligt in de representatie van een antiautoritaire, soms enigszins anarchistische kijk op de wereld waarin visuele en verbale vormen van expressie en conventionele categorieën met betrekking tot bezit zoals 'mijn en dijn' vrijelijk worden uitgewisseld (p. 43). Deze toe-eigening van picturale en linguïstische tekens wordt door de kunstenaar ingezet om fris, geestig en fascinerend werk te realiseren dat zich soms op onvoorspelbare wijze beweegt over het dunne ijs tussen toe-eigening en wat men, strikt gesproken, plagiaat zou kunnen noemen. Toch is zijn (her)gebruik van woorden of vormen, die andere kunstenaars (of het nu schrijvers, dichters, muzikanten zijn of wat dan ook) in het verleden in hun werk al geformuleerd hebben altijd meer een (hernieuwd) statement dan een daad van plagiaat. Van Kreij zei ooit dat hij niet altijd precies kan zeggen of de teksten die hij op een of ander blaadje papier gekrabbeld heeft van hemzelf afkomstig zijn of uit een pop song die hij bijvoorbeeld in een supermarkt heeft gehoord. Zo bezien reageert zijn werk, vaak met een knipoog, op de banaliteit van het alledaagse en op de instabiliteit van 'betekenis'.
 De karakteristieke eigenschap wordt geïllustreerd door Van Kreij's *Self-Portrait as Fountain (After Bruce Nauman)* (2007) waarvoor hij Naumans *Self-Portrait as Fountain* opnieuw geënceneerd heeft. Op Naumans geënceneerde foto ziet men hem een waterstraal in een ongedefinieerde ruimte spugen terwijl zijn ogen op de camera gericht zijn. Van Kreij's foto toont de kunstenaar terwijl hij tot aan zijn schouders in het water van een openbaar zwembad staat. Zijn linker oog kijkt provocerend in de camera terwijl zijn mond een waterstraaltje in het bad spuugt. De titel van

spits a jet of water into an undefined space. Nauman's eyes and the expectorated stream point in the direction of the camera. Van Kreijl's photograph depicts him immersed up to his shoulders in a public swimming pool. While his left eye is provocatively focused on the camera, his mouth spits a jet of water into the pool. The title of Nauman's work apparently refers to Marcel Duchamp's *Fountain* (1913). Like Duchamp's work, Nauman's self-portrait can also be seen as a comment on the endless creativity of the artist who is condemned to amuse his public infinitely, just like a fountain. By portraying himself as a fountain, Van Kreijl links his work to the art historical tradition of Duchamp's ready-made. And yet, he demonstrates the banality of this action by spitting the water into a pool in which it immediately becomes part of the (water) mass(es). In this way, Van Kreijl's *Self-Portrait as Fountain (After Bruce Nauman)* alludes to the washy denotation of Duchamp's concept of the ready-made and more generally, to the change of signification through reiteration.

A similar thought underlies Van Kreijl's most recent work entitled *Hey Hey, My My* (2008), which was installed at the alternative art fair LISTE 08 in Basel in 2008. Part of the installation consists of a monitor that vaguely shows the remnants of a recorded live performance by rock music legend Neil Young. Van Kreijl has taken the video from television by recording it with his video camera. He then displayed this recording on another monitor and recorded it again by positioning a camera in front of it. This process was repeated over and over again, blurring both image and sound by increasing degrees. In the end, some fluidly shifting color spots remain, accompanied by nearly imperceptible sounds that virtually threaten to disappear entirely at any moment. Young's figure is transformed unrecognizably, resembling a ghost who whispers from afar that 'There's more to the picture than meets the eye.' Through Van Kreijl's adaptation, the concert recording becomes ab-

Naumans werk verwijst duidelijk naar Marcel Duchamps *Fountain* (1913) en net zoals dat werk, kan Naumans zelfportret worden geïnterpreteerd als een commentaar op de eindeloze creativiteit van de kunstenaar die gedoemd is om, net als een fontein, tot in lengte van dagen het publiek te amuseren. Doordat Van Kreijl zichzelf als fontein afbeeldt relateert hij zijn werk aan de kunsthistorische traditie van Duchamps ready-made. En toch demonstreert hij de banaliteit van zijn handeling doordat hij het water in een zwembad spuugt waarin het onmiddellijk een onderdeel van de (water)massa wordt. Zo zinspeelt Van Kreijl's *Self-Portrait as Fountain (After Bruce Nauman)* op de verwaterde denotatie van Duchamps concept van de ready-made en, meer in het algemeen, op de betekenisverandering die optreedt door herhaling.

Hey Hey, My My, 2008, installation-view
 Courtesy: Manuela Klerkx, Milan; photo: Wytske van Keulen

Een vergelijkbare gedachte ligt ten grondslag aan Van Kreijl's meest recente werk met de titel *Hey Hey, My My*

stracted into a new form that is only vaguely related to the moment of its original recording. Like a Chinese whisper, the message from the past is transferred into the present where we might find an opportunity to express personal agency in our own interpretation.

All in all, Van Kreij's work is marked by an anarchistic interplay of signs with overlapping and layered meanings. His imagery often results in energetic, sometimes even nervous, but always witty installations in which various elements are used to create a poetic presence. In SMBA, Van Kreij's work will be presented under the overarching title *Tomorrow is Humourless*, after one of his drawings. In keeping with most of his works, this exhibition resists restrictive, one-sided interpretation, and encourages intellectual reflection on given structures within visual representations. The artist's approach to appropriation resembles his view on the relationship between words and images as being, again in Mitchell's terms, in "free exchange along open borders." Van Kreij emphasizes this by saying: "In the end I hope these questions of 'ownership' become unimportant, because it all comes from the world in which we live, whether it is an existing image or an idea in my head. My aim is to create a presence in which both doubts and ideals can exist; unity as well as difference. Above all, my works embody the desire to combine those opposites. It's not about creating chaos, but rather showing new possibilities of fusion again and again." This constant transitional presence is also articulated in one of his objects, *Untitled (2008)*, which consists of a real orange, a hand mirror and a fake, paper orange. The hand mirror is positioned between the two oranges, its reflective surface showing an image of the real orange. For as long as the work exists, it answers the question of authenticity in a dialectical manner; it encloses the real and fake into a single form.

Kerstin Winking is assistant curator at SMBA

(2008) dat te zien was op de alternatieve kunstbeurs LISTE '08 in Basel in 2008. Onderdeel van de installatie is een monitor waarop vage restanten van beelden van een live optreden van de rocklegende Neil Young te zien zijn. De opnames heeft Van Kreij met zijn camera van de televisie opgenomen. Deze opname heeft hij vervolgens op een monitor afgespeeld en met een daarvoor staande camera nog een keer opgenomen. Dat proces heeft hij meerdere malen herhaald zodat het beeld en geluid steeds vager werden. Uiteindelijk blijven alleen een paar vloeiend bewegende kleurvlekken over die begeleid worden door nauwelijks waarneembare geluiden die ieder moment volledig dreigen te verdwijnen. De persoon van Young is onherkenbaar getransformeerd en lijkt op een geest die uit de verte zingt: 'There's more to the picture than meets the eye.' Door van Kreij's bewerking wordt de concertopname geabstraheerd tot een nieuwe vorm die nog maar vaag herinnert aan de originele opname. Zoals een 'Chinese whisper' wordt de boodschap uit het verleden overgebracht naar het heden, waar we door middel van onze eigen interpretatie wellicht een persoonlijke draai aan de boodschap zullen geven.

Van Kreij's werk kenmerkt zich door een anarchistisch samenspel van tekens met overlappende en gelaagde betekenissen. Uit zijn verbeeldingskracht vloeien energieke, soms zelfs nerveuze, maar altijd geestige installaties voort waarin verschillende elementen gebruikt worden om een poëtische omgeving te creëren. In SMBA zal Van Kreij zijn werk presenteren onder de overkoepelende titel *Tomorrow is Humourless*, afkomstig uit een van zijn tekeningen. Zoals de meeste werken van Van Kreij, zal de tentoonstelling aan iedere beperkende, eenzijdige interpretatie ontsnappen; in plaats daarvan streeft het naar stimulering van intellectuele reflectie op gegeven structuren binnen representaties. De opvatting van de kunstenaar over toe-eigening lijkt op zijn standpunt met betrekking tot de relatie tussen woorden en beelden die, opnieuw in Mitchells termen, in "vrije uitwissel

Untitled, 2008

Courtesy: ZINGERpresents, Amsterdam; photo: Wytske van Keulen

Marijn van Kreijl (NL, 1978) studied at the AKV|St. Joost Academy in Breda from 1999 to 2003 and was a resident at the Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam from 2005 to 2006. He was awarded the basic prize of the Prix de Rome in the category of Drawing/Graphics in 2004. In 2006 he won the Uriôt Prize which enabled him to realize his publication *O Let It Be (Drawings, photographs and collages)*. In 2007 his work was selected for the exhibition *Drawing Typologies* in the Stedelijk Museum Amsterdam.

ling via open grenzen” kan functioneren. Van Kreijl beklemtoont dit als hij zegt: “Uiteindelijk hoop ik dat vragen over ‘eigendom’ onbelangrijk worden, alles is afkomstig uit de wereld waarin we leven, of het nu een bestaand beeld is of een idee in mijn hoofd. Ik probeer een situatie te creëren waarin zowel twijfels als idealen kunnen bestaan, eenheid zowel als verschillen. Bovenal tonen mijn werken het verlangen om tegenstellingen te combineren, niet om chaos te creëren maar om steeds opnieuw mogelijkheden tot versmelting te laten zien.” Deze situatie, die in een voortdurende staat van overgang verkeert, wordt ook geformuleerd in een van zijn objecten, *Untitled* (2008), dat bestaat uit een echte sinaasappel, een handspiegel en een nepsinaasappel van papier. De handspiegel ligt tussen de twee sinaasappelen in en zijn weerspiegelende oppervlak toont een beeld van het echte stuk fruit, dat lijkt door te lopen in de achterliggende papieren sinaasappel. Zolang het werk bestaat, beantwoordt het de vraag naar authenticiteit op een dialectische wijze, het incorporeert zowel het echte als het onechte tegelijkertijd in zijn verschijningsvorm.

Kerstin Winking is assistent-curator bij SMBA

Marijn van Kreijl (NL, 1978) studeerde in 2003 af aan de Kunstacademie St. Joost, Breda en werkte in 2005/2006 aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam. Hij won onder andere de basisprijs van de Prix de Rome Tekenen/Grafiek 2004. In 2006 ontving hij de Uriôt-prize, die hem in staat stelde in 2008 zijn publicatie *O Let It Be (Drawings, photographs and collages)* te realiseren. Van Kreijl heeft internationaal tentoongesteld en zijn werk was in 2007 te zien in het Stedelijk Museum Amsterdam als onderdeel van *Drawing Typologies* (Voorstel tot Gemeentelijke Kunstaankopen).

**Museum Night 1 November
2008: Fifi Hengsten & More
Spectacle in SMBA**

On the occasion of this year's Museum Night, Marijn van Kreij has invited the Rotterdam-based band and artist collective Fifi Hengsten. Their experimental and improvised combination of visual and musical spectacle will form a part of SMBA's current exhibition. Fifi Hengsten will perform their music, which is packed with enthusiastic bass-lines, groovy drums and unbelievable organ-tunes, in several short sets throughout the night. In addition to their performance there will be a program of videos and performances, with, among others, Yasser Ballemans, Meiro Koizumi, David Blandy, Seth Price, and Bas Schevers. More information about this event will be published soon on www.smba.nl and www.n8.nl.

BijlmAIR: Soap Stories

Hala Elkoussy is currently resident of BijlmAIR, the artist-in-residence project in the Bijlmer district of Amsterdam run by CBK Zuidoost in collaboration with Stedelijk Museum Bureau Amsterdam. For the working period of four months, Elkoussy proposed to develop a project 'inspired by the format of the British television soap that features unglamorous open-ended narratives, focusing on life in certain geographical locations. This geographic location is a key feature of the show. The cast is

made up of everyday characters and the storylines explore social realist themes with an emphasis on family life, personal relationships, sexual dramas and emotional and moral conflicts. Some comedy elements are thrown in for good measure.'

Elkoussy will work 'together with members of the community as "an artist working on a script for a soap opera, taking place in the Bijlmer, who is soliciting the public's contribution regarding events that have marked their personal lives in the area." Who are the protagonists and what do they go through? What are their concerns, dreams, regrets? How do they relate to the place where they live and to other people within their neighborhood? Who do they consider to be prominent members of their community? What role does their identity play in their interaction with others?'

Through a series of interviews and different accounts of events, the cast of fictive characters will gradually take shape, side by side with an array of possible plot lines and locations. Elkoussy: 'My actions are organically dictated by where my encounters lead me. So there is no prescribed end to the process at the outset, not unlike the format of a soap opera where stories run concurrently, intersect, and lead into further developments, but always with the implicit understanding that life will go on! The development of characters, short stories, perceptions of place, collected physical objects, as well as a diary of the process will be

**Museumnacht 1 november
2008: Fifi Hengsten & meer
spektakel in SMBA**

Ter gelegenheid van de Museumnacht 2008 heeft Marijn van Kreij de Fifi Hengsten uitgenodigd, een Rotterdams kunstenaarscollectief dat ook als band optreedt, voor een performance in SMBA. Dit visuele en muzikale spektakel zal een onderdeel zijn van *Tomorrow is Humourless*. De muziek van de Fifi Hengsten is geardeerd met enthousiaste baslijnen, schitterende drums en ongelooftelijke orgelmelodieën. In de loop van de avond zullen er verschillende korte optredens plaatsvinden. Bovendien heeft Van Kreij een programma met video's en performances samengesteld, waarin werken en acties te zien zijn van onder andere Yasser Ballemans, Meiro Koizumi, David Blandy, Seth Price en Bas Schevers. Meer informatie over het programma wordt binnenkort gepubliceerd op www.smba.nl.

BijlmAIR: Soapverhalen

Hala Elkoussy is op dit moment artist-in-residence bij BijlmAIR, het project in de Bijlmer in Amsterdam dat door het CBK Zuidoost in samenwerking met het Stedelijk Museum wordt gerealiseerd. Voor de werkperiode van vier maanden heeft Elkoussy voorgesteld om een project te ontwikkelen dat 'is geïnspireerd op het format van de Engelse TV soap die zich kenmerkt door weinig glanzende verhalen met een open einde en zich centreert

rondom het leven op bepaalde geografische plekken. Deze geografische locatie is een essentieel thema van de uitzending. De cast bestaat uit alledaagse personages en de verhaallijn richt zich op sociaal-realistische thema's met een nadruk op het gezinsleven, persoonlijke relaties, seksuele drama's en emotionele en morele conflicten. Voor de goede orde zijn er een paar komische elementen aan toegevoegd.'

Elkoussy zal 'samenwerken met leden van de gemeenschap als "een kunstenaar die werkt aan een scenario voor een soap die in de Bijlmer speelt en vraagt om bijdragen van het publiek met betrekking tot gebeurtenissen die kenmerkend zijn voor hun persoonlijk leven in de wijk." Wie zijn de protagonisten en wat maken zij mee? Wat voor zorgen, dromen, verdriet hebben ze? Hoe verhouden ze zich tot de plek waar ze wonen en tot andere mensen in hun buurt? Wie beschouwen ze als prominente leden van hun gemeenschap? Wat voor rol speelt hun identiteit in hun interactie met anderen?'

Door middel van een reeks interviews en verschillende verhalen over gebeurtenissen zal de cast van imaginaire personen geleidelijk vorm krijgen, samen met een aantal mogelijke verhaallijnen en locaties. Elkoussy: 'Mijn activiteiten worden op een organische manier gedictieerd door waar mijn ontmoetingen me heen leiden. Er is dus bij het begin geen van te voren vaststaand einde voor het proces vastgesteld, ongeveer zoals in soaps waarin verhalen zich

edited together in an open-ended way as the building blocks of a soap opera; continuity over time is an important characteristic of the soap format. The resulting product will give an episodic, non-authoritative, non-conclusive, multiply oral and visual account of the Bijlmer.' This account will be on view from October 25th in the space of FlatStation, at the same address of the BijlmAIR residency at number 42 in the Florijn apartment building.

Hala Elkoussy (1974, Cairo, lives in the Netherlands) had, among others, a solo-exhibition at SMBA, *Peripheral (and other stories)* in 2006, part of which is currently on view in the exhibition *Snap Judgments* at Stedelijk Museum CS. More information on BijlmAIR can be found on www.cbkzuidooost.nl.

Now Is the Time

This Fall, Stedelijk Museum Amsterdam, the Art History Department of the University of Amsterdam, artist-led space W139, Stedelijk Museum Bureau Amsterdam and art magazine METROPOLIS M present a series of lectures entitled *Now is the Time: Art & Theory in the 21st Century*.

The attack on the World Trade Center in New York spelled closure for the 20th century. There was no going back; the world had been catapulted into a new millennium. But what developments have taken place in the visual arts since this violent start? And how has art

theory interpreted and contextualised these developments?

The programme of *Now is the Time* consists of a series of lectures and debates dedicated to urgent social and art-specific theme's that together describe the total scope and complexity of the arena in which the arts of the new millennium are situated.

Over seven evenings, internationally and nationally renowned art historians, curators and critics will consider topical questions such as: What is the impact of 9/11? How will advancing globalisation affect the art world and the arts? What is the polarizing effect of religion? These themes, defined by social and political developments, are juxtaposed with art-related subjects like the search for a new canon, the return of romanticism, the ideals of design and the status of the artwork in what we refer to as the post-medium condition. 'Now is the Time' is the sequel to the successful lecture series *Right About Now: Art & Theory since the 1990s*, which was held in Spring 2006. Like its predecessor, 'Now is the Time' will also conclude with the publication of a collection of essays on the themes advanced during the lectures and debates.

The lectures will be held in the coming Fall/Winter in the Auditorium of the University of Amsterdam (The Old Lutheran Church on the Spui). From 20 August, reservations can be made via the website www.nowisthe-time.nl.
Language: English.

gelijktijdig afspeLEN, bij elkaar komen en leiden tot nieuwe ontwikkelingen, maar altijd vanuit de impliciete afspraak dat het leven doorgaat! De ontwikkeling van de personages, korte verhalen, ideeën over plaats, bij elkaar gezochte concrete voorwerpen en een dagboek over het proces zullen samen worden uitgegeven, met een open einde, als bouwstenen van een soap; continuïteit over een langere periode is een essentieel kenmerk van het format van de soap.

Het eindproduct zal een uit losse episodes bestaand, niet-autoritair, niet-definitief mondeling en visueel verhaal met vele invalshoeken over de Bijlmer opleveren.'

Dit verhaal zal vanaf 25 oktober te zien zijn in de ruimte van FlatStation, op hetzelfde adres als waar BijlmAIR is gevestigd op nummer 42 van het flatgebouw Florijn.

Hala Elkoussy (1974, Cairo, woont in Nederland) had onder meer in 2006 een solotentoonstelling in het SMBA, *Peripheral (and other stories)*, waarvan een deel nu te zien is op de tentoonstelling *Snap Judgments* in het Stedelijk Museum CS. Meer informatie over BijlmAIR is te vinden op www.cbkzuidooost.nl.

Now is the Time

Dit najaar presenteren Stedelijk Museum Amsterdam, de afdeling Kunstgeschiedenis van de Universiteit van Amsterdam, kunstenaarsinitiatief W139,

Stedelijk Museum Bureau Amsterdam en kunsttijdschrift METROPOLIS M de lezingencyclus *Now is the Time: Art & Theory in the 21st Century*.

Met de aanslag op het World Trade Center in New York werd de 20ste eeuw definitief afgesloten en was het nieuwe millennium een feit. Maar welke ontwikkelingen maakte de beeldende kunst door sinds dit gewelddadige begin, en hoe zijn deze ontwikkelingen kunsttheoretisch van betekenis voorzien? Het programma van *Now is the Time* bestaat uit een serie lezingen en debatten rondom urgente maatschappelijke en kunstspecifieke thema's die het krachtenveld van de beeldende kunst in het nieuwe millennium in de volle breedte benoemen.

Gedurende zeven avonden zullen nationale en internationale kunsthistorici, curatoren en critici hun visie geven op vragen als: Wat is de impact van 9/11? Wat zijn de voortschrijdende gevolgen van globalisering op de beeldende kunst? Wat is de polariserende rol van religie? Deze door maatschappelijke en politieke ontwikkelingen bepaalde thema's worden afgewisseld met meer cultuurgereguleerde onderwerpen als de zoektocht naar een nieuwe canon, de terugkeer van de romantiek, de idealen van design en de status van het kunstwerk in wat de *post-medium condition* heet.

Now is the Time is de opvolger van de succesvolle lezingenreeks *Right About Now: Art & Theory since the 1990s* die voorjaar 2006 plaatsvond. Net als de vorige keer wordt ook deze lezingenserie

Programme

Friday 3 October 2008

MEDIA, with Kaja Silverman (US) and Laura U. Marks (CA)

Tuesday 28 October 2008

9/11, with W.J.T. Mitchell (US) and Sean Snyder (US/G)

Tuesday 11 November 2008

GLOBALISATION, with Julian Stallabrass (GB) and Hou Hanru (China/F/US)

Thursday 27 November 2008

DESIGN, with Rick Poynor (GB) and Camiel van Winkel (NL)

Thursday 11 December 2008

NEW CANON, with Robert Nelson (US) and Ruth Noack (A)

Thursday 15 January 2009

BELIEF, with Terry Eagleton (GB/Irl) and Boris Groys (G)

Thursday 29 January 2009

ROMANTICISM, with Jos de Mul (NL) and Jörg Heiser (G)

Each evening the two keynote lectures will be followed by a public debate. More information on www.nowisthetime.nl.

***Now is the Time: Art & Theory in the 21st Century* is made possible thanks to the support of the Mondriaan Stichting and the Amsterdams Fonds voor de Kunst.**

afgesloten met een publicatie.

De lezingen vinden komend najaar en winter plaats in het Auditorium van de Universiteit van Amsterdam (Oude Lutherse Kerk aan het Spui). Reserveren kan vanaf 20 augustus a.s. via de website www.nowisthetime.nl. De voertaal van *Now is the Time* is Engels.

Programma

Vrijdag 3 oktober 2008

MEDIA, met Kaja Silverman (VS) en Laura U. Marks (CA)

Dinsdag 28 oktober 2008

9/11, met W.J.T. Mitchell (VS) en Sean Snyder (VS/DU)

Dinsdag 11 november 2008

GLOBALISATION, met Julian Stallabrass (GB) en Hou Hanru (China/F/VS)

Donderdag 27 november 2008

DESIGN, met Rick Poynor (GB) en Camiel van Winkel (NL)

Donderdag 11 december 2008

NEW CANON, met Robert Nelson (VS) en Ruth Noack (A)

Donderdag 15 januari 2009

BELIEF, met Terry Eagleton (GB/Irl) en Boris Groys (DU)

Donderdag 29 januari 2009

ROMANTICISM, met Jos de Mul (NL) en Jörg Heiser (DU)

Na afloop van de lezingen van de twee hoofdsprekers volgt een publiek debat. Voor meer informatie zie www.nowisthetime.nl

Now is the Time: Art & Theory in the 21st Century werd mede mogelijk gemaakt door ondersteuning van de Mondriaan Stichting en Amsterdams Fonds voor de Kunst.

Volgende tentoonstelling /
Next exhibition:

Renzo Martens – Episode III
16.11 – 4.1
Opening 15.11

Tomorrow is Humourless - Marijn van Kreijl wordt ondersteund door/
is supported by:

Stedelijk Museum Bureau Amsterdam is een activiteit van het Stedelijk Museum Amsterdam/
Stedelijk Museum Bureau Amsterdam is an activity of the Stedelijk Museum Amsterdam
www.stedelijk.nl

Stedelijk Museum Bureau Amsterdam
Rozenstraat 59, 1016 NN Amsterdam
t +31 (0)20 4220471
f +31 (0)20 6261730
www.smba.nl/mail@smba.nl

Open dinsdag tot en met zondag
van 11 tot 17 uur /
Open Tuesday – Sunday from 11 am
to 5 pm

Colofon / Colophon

Coördinatie en redactie /
Co-ordination and editing:
Jelle Bouwhuis, Kerstin Winking
Vertaling / Translation: Philip Peters
Design: Mevis & Van Deursen
Druk / Printing: die Keure, Brugge
Bureau: Jelle Bouwhuis (curator),
Jan Meijer (office-manager),
Kerstin Winking (assistant-curator),
Marijke Botter, Marie Bromander
(receptionists), Suzie Herman
(intern)

21 SEPTEMBER -
2 NOVEMBER
2008

OPENING:
20 SEPTEMBER
17.00 - 19.00 HR

MARIJN VAN
KREIJ